

Αριθμός Πρωτοκόλλου	1442
Ημερομηνία	2.4.15.

Αθήνα, 1/4/2015

ΕΡΩΤΗΣΗ

ΠΡΟΣ τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης

ΘΕΜΑ: Θέσπιση μεταβατικού διαστήματος για τη συνταξιοδότηση ασφαλισμένων του ιδιωτικού τομέα με 35 χρόνια εργασίας

Ο ασφαλιστικός νόμος 3863/2010 επέφερε σημαντικές αλλαγές στις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης διαφόρων κατηγοριών ασφαλισμένων, προβλέποντας σταδιακή αύξηση των απαιτούμενων ενσήμων και ορίων ηλικίας για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος. Μεταξύ των κατηγοριών αυτών, βρίσκονται και οι ασφαλισμένοι οι οποίοι μπορούσαν να λάβουν σύνταξη ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας με 37 έτη πραγματική εργασίας ήτοι 11.100 ένσημα στον ίδιο φορέα, δυνατότητα η οποία καταργήθηκε με τον ως άνω νόμο.

Για τη συγκεκριμένη κατηγορία, όμως, δεν προβλέφθηκε καμία μεταβατική περίοδος όπως συνέβη με τις υπόλοιπες, με αποτέλεσμα αρκετοί ασφαλισμένοι οι οποίοι την 31/12/2010 είχαν πάνω από 10.500 ένσημα και προσδοκούσαν εύλογα τη θεμελίωση δικαιώματος εντός των επόμενων δύο ετών, να μην μπορούν να συνταξιοδοτηθούν.

Οι περισσότεροι εξ' αυτών μπόρεσαν να θεμελιώσουν εν τω μεταξύ συνταξιοδοτικό δικαίωμα με βάση άλλες διατάξεις, αρκετοί όμως εξ αυτών εργάζονταν ήδη πάρα πολλά χρόνια από πολύ μικρή ηλικία, είναι άνεργοι εδώ και 2 με 4 χρόνια και παραμένουν εγκλωβισμένοι μέχρι τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας, που πλησιάζει την πενταετία, παρόλο που έχουν καταβάλει εισφορές που αντιστοιχούν σε πάνω από 35 έτη πραγματικής εργασίας χωρίς αναγνώριση πλασματικών ετών.

Ο Συνήγορος του Πολίτη, απαντώντας σε σχετική αναφορά των ως άνω ασφαλισμένων (αρ. πρωτ. 139555/18444/14-7-2011), επισημαίνει πως «το αδιέξοδο θα είχε αποφευχθεί εάν οι σχετικές διατάξεις του ν. 3863/2010, όπως άλλωστε σε όλες τις άλλες αντίστοιχες περιπτώσεις όπου διευρύνθηκαν τα όρια συνταξιοδότησης, προέβλεπαν ένα στοιχειώδες μεταβατικό στάδιο και γι' αυτή την κατηγορία των ασφαλισμένων, δηλ. γι' αυτούς που επρόκειτο να συνταξιοδοτηθούν με 37 χρόνια ασφάλισης ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας».

Αντιστοίχως, το ΣτΕ, με παλαιότερες αποφάσεις του [3051/1974, 2097/1996], έχει κρίνει ότι σε περίπτωση μεταβολής επί το δυσμενέστερο της κοινωνικοασφαλιστικής νομοθεσίας, χωρίς πρόβλεψη μεταβατικής ρύθμισης προνοούσης περί της αποφυγής αιφνιδιασμού των ασφαλισμένων του, που έχουν ήδη αποκτήσει δικαίωμα στη σύνταξη και εξακολουθούν να εργάζονται ή βρίσκονταν κοντά στο χρόνο εξόδου του ασφαλιστικού κινδύνου, εφόσον οι ασφαλισμένοι αυτοί δεν συγκεντρώνουν τις απαιτούμενες από τη νέα νομοθεσία χρονικές προϋποθέσεις, το συνταξιοδοτικό τους δικαίωμα κρίνεται με βάση την προϊσχύσασα νομοθεσία.

Όσον αφορά το κόστος της εν λόγω παρέμβασης, σύμφωνα με αναλογιστική μελέτη που είχε πραγματοποιήσει το ΙΚΑ για το θέμα το 2013, το κόστος για 1.300 άτομα (άνδρες και γυναίκες) ανέρχεται στα 137,5 εκ. ευρώ σε βάθος 5ετίας. Βέβαια, η «Πανελήνια Ένωση για την 37ετία» έχει επισημάνει σειρά λαθών στην εν λόγω μελέτη π.χ. συνυπολογισμός επικουρικής σύνταξης για τους κάτω των 65 ετών, ενώ ήδη, λόγω και των ενδιάμεσων συνταξιοδοτήσεων, η μελέτη είναι πλέον μη επίκαιρη. Οι ίδιοι τοποθετούν το κόστος στα 14 εκ. ευρώ περίπου το χρόνο.

Δεδομένου ότι οι ασφαλισμένοι στο δημόσιο τομέα και στις ΔΕΚΟ θεμελιώνουν δικαίωμα συνταξιοδότησης με 25 χρόνια πραγματικής υπηρεσίας εφόσον παραμείνουν για άλλα 10 ή 12 χρόνια στην υπηρεσία τους άνευ ορίου ηλικίας,

κατόπιν των ανωτέρω, ερωτάστε:

Προτίθεστε να προχωρήσετε σε νομοθετική επίλυση του ζητήματος προς την κατεύθυνση που προτείνει ο Συνήγορος του Πολίτη, δηλαδή τη θέσπιση μεταβατικού σταδίου κατά την εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 10 του άρθρου 10 του Ν3863/2010 για όσους είχαν συμπληρώσει 35 έτη πραγματικής ασφάλισης (10.500 ημέρες εργασίας) έως τις 31.12.2010;

Η ερωτώσα βουλευτής

Κατερίνα Μάρκου – Β' Θεσσαλονίκης